

Hij laat zijn fantasie de teugel,
Ontvouwt een Oosters markttaf'reel:
Buikdanseressen, slangbezweerders,
Kooplieden, 't wordt een bont geheel.

Er was méér Oosters, dit programma,
Door Mozart werden wij ontroerd.
't Was de geschiedenis van het meisje,
Listig uit 't Serail ontvoerd.

't Eiste nadere verklaring
Wat toch wel 't 'Serail' beduidt,
En de heer Stotijn, volgaarne,
Legde dit als volgt toen uit:

'Het Serail', dat is de harem,
Zoals men die in 't Oosten heeft;
't Is de verblijfplaats, die de sultan
aan zijn vele vrouwen geeft.

't Zijn de zeden van het Oosten,'
Zo vervolgde hij 't relaas:
'Het Serail, ofwel de harem,
hebben wij *hier* niet – helaas...!'

Jaap Stotijn leidde Symphonia van 1946 tot 1955. In de 25 concerten die hij dirigeerde verzuimde hij niet, aandacht te geven aan het eigentijdse Nederlandse muzikleven. Meermalen stond hij de dirigeerstok af aan componisten die hun eigen werk introduceerden. Al in 1946 dirigeerde Jules A. Zagwijn, één der initiatiefnemers tot de oprichting van het Rotterdams Philharmonisch Orkest, zijn 'Douleur de l'ame' en 'Berceuse Orientale', alsmede zijn in de jaren 44/45 geschreven Rhapsodie over het Wilhelmus. Aan de uitvoering verleende de Christelijke Oratoriumvereniging medewerking.

In dit en volgende jaren kwam werk op de programma's voor van Alphons Diepenbrock, Herman Strategier, P. Wefers Bettink (later vice-voorzitter van Symphonia), Clara Wildschut, Hendrik Andriessen, Jos Vranken, F.E.A. Koeberg, Peter van Anrooy, Johan Wagenaar, Kees van Baaren (!) en Hans Osieck.

Was Jaap Stotijn een eminent hoboïst, zijn neef Louis Stotijn was